

Arrest

nr. 300 324 van 19 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 22 november 2021.

1.2. Op 4 mei 2023 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Zijn advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 24 augustus 2023 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en bent geboren op [...] maart 2005 in Qara-E-Gaji, in het Pul-E-Khumri district, in de provincie Baghlan. U bent Pashtoun en soennitisch moslim en bent verloofd met F. S.. Zij is 16 jaar oud, woont in Taghar Bandar en is Tadzjiek van etnische origine. U ging niet naar school in Afghanistan maar bent wel naar de madrassa geweest, waar u een beetje heeft leren lezen en schrijven. Uw vader heet A. G. S., is Pashtoun en is vermist sedert twee jaar. Hij was taxichauffeur en deed soms ook ritten voor een aantal talibanleden. Uw moeder heet N. S., is Tadzjiek en woont momenteel nog in uw geboortedorp Qara-E-Gaji. U heeft ook nog twee jongere broers, genaamd Q. en N..

U was sedert 8 maanden voor het persoonlijk onderhoud eigenaar van een garage in Pul-E-Khumri in Baba Nazar, waar auto's werden geleverd na herstellingen. U werkte samen met uw partner, genaamd O. S., en ook nog twee andere jonge studenten. Voordien werkte u zelf als student in een garage in Band-E-Do.

In de periode dat u nog student was in de garage in Band-E-Do wouden de taliban u rekruteren. Zowel uw vader als u weigerden dat verzoek. Op een dag spraken de taliban u aan in de moskee om u te overtuigen om deel te nemen aan de jihad, maar opnieuw ging u daarmee niet akkoord. Daarop sloegen de taliban u. Nadien kalmeerde de situatie maar geraakte uw vader vermist nadat de taliban bij jullie thuis kwamen vragen om hen ergens naartoe te brengen. Uw vader werd toen door hen meegenomen en keerde niet meer terug. De overheid kwam gedurende 4 maanden terug aan de macht in uw regio maar nadien opnieuw de taliban. Daarbij begonnen de taliban opnieuw mensen te rekruteren, waaronder ook u. Opnieuw liet u weten dat u onder geen enkele omstandigheid zich zou aansluiten bij hen. In die periode ging u in het geheim naar uw werk. Op een dag kwamen de taliban langs bij u thuis om u te rekruteren maar weigerde ook uw moeder hun verzoek. Jullie contacteerden daarop uw maternale oom in Kunduz, genaamd H. S., om raad te vragen. Uw maternale oom sprak met de taliban maar ook zij konden niet tot een akkoord komen. Op aansturen van uw nonkel bleef u daarom op uw werkplaats en kwam u slechts zelden nog naar huis.

Na een tijd opende u dan uw eigen garage. De taliban kwamen erachter dat u een eigen garage had en kwamen opnieuw vragen om u aan te sluiten bij hen. Opnieuw weigerde u en vertrokken ze. Een week later kwamen de taliban met zakken wapens naar de winkel om die daar te verstopten en haalden ze die een aantal dagen nadien terug op. Een tijd nadien kwamen de taliban een tweede keer met zakken wapens maar toen boden u en uw partner weerstand. Daarop werden jullie door de taliban geslagen en bedreigd. Nadien kwamen de taliban nog een derde keer. Toen maakte u samen met uw partner het plan om zijn broer die bij de politie werkte, in te lichten.

Nadien, op een dag in de namiddag ging u naar Pul-E-Khumri om verf te kopen wanneer u telefonisch werd ingelicht door uw partner dat de politie naar jullie garage was gekomen en ze alle wapens hadden meegenomen. De taliban werden daarvan op de hoogte gebracht en kwamen naar jullie garage maar uw partner kon ontsnappen. Daarna kreeg u telefoon van uw moeder dat de taliban u ook waren komen opzoeken bij jullie thuis. U ging daarop naar uw maternale oom in Kunduz. Nadien, drie maanden voor de val van de regering, vertrok u omwille van bovenstaande problemen uit Afghanistan richting België, waar u op 22 november 2021 uw verzoek om internationale bescherming indiende.

U haalt nog aan dat u medische problemen zou hebben. Uw problemen zouden voortkomen uit een besmetting met tuberculose die ontdekt werd toen u aankwam in België. U zou hiervoor behandeld zijn, maar momenteel geen medicatie meer krijgen, hoewel u nog geregeld afspraken zou hebben bij de dokter.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: (1) uw eigen taskara en (2) de taskara van uw vader, (3) opmerkingen op de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

In eerste instantie kan er geen geloof worden gehecht aan de rekrutering door de taliban en de daarop gebaseerde individuele problemen.

U verklaarde dat de taliban u meermaals hebben proberen rekruteren doorheen de jaren (CGVS, pagina 9-10). U schetste hierbij onder andere ook een situatie waarbij de taliban u aanspraken in de moskee en u probeerden te motiveren om mee te doen aan de jihad (CGVS, pagina 10). Na een periode waarin de overheid aan de macht was, kwamen de taliban opnieuw aan de macht en begonnen ze opnieuw met het rekruteren van één persoon per gezin, waaronder ook opnieuw u (CGVS, pagina 10). Daarentoest vonden er ook meerdere gesprekken plaats tussen de taliban en uw vader, moeder en maternale nonkel (CGVS, pagina 10-12). In deze is het reeds opmerkelijk dat de taliban een dergelijk lange periode u steeds probeerden te overtuigen om deel te nemen aan de jihad, zonder echt concrete gevolgen. U schetst een situatie waarbij de taliban wreed optreden tegen mensen die weigerden zich aan te sluiten bij hen en waarbij de taliban ook die bedreiging aan u uitten. U vertelde namelijk dat de taliban jongens vermoordden en ze dreigden uw hoofd af te hakken of uw nagels te verwijderen indien u niet zou ingaan op hun verzoek (CGVS, p. 14). Bovendien zei u zelf dat het talibanleden waren van het dorp die u zelf goed kende die u kwamen rekruteren (CGVS, pagina 15). U verklaarde later ook dat de taliban drie tot vier maanden voor uw vertrek u opnieuw wouden rekruteren en ze opnieuw zeiden dat ze u zouden doodden en ophangen als u zich niet zou aansluiten (CGVS, pagina 18), een opnieuw toch wel niet mis te verstane bedreiging. Waarom de taliban dan in al die jaren nooit over gingen tot concrete actie ten opzichte van u, maar ze bij u keer op keer de moeite namen om u te overtuigen en er plaats was voor een gesprek tussen hen en uw familie, kan niet aannemelijk geacht worden in het licht van bovenstaande. De situatie in het dorp en het handelen van de taliban die door u werd geschetst, stemmen immers niet overeen met hoe de taliban zich gedroegen ten aanzien van u. U verklaarde verder tijdens het persoonlijk onderhoud zelf dat de dorpelingen het u kwalijk namen dat de zonen van hen werden meegenomen, maar dat dat bij u niet gebeurde (CGVS, pagina 17). U bevestigt met die verklaring zelf de onwaarschijnlijkheid van het handelen van de taliban ten aanzien van u. U werd ook gevraagd om welke reden de taliban voor u dergelijke uitzondering maakte, maar op die vraag moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, pagina 19). Bovendien verklaarde u eerder zelf nog dat de taliban tegen u zouden gezegd hebben dat zij geen uitzondering voor u zouden maken (CGVS, p. 10), wat bovenstaande enkel des te onwaarschijnlijker maakt.

Daarnaast beschikt u, ondanks de vele gesprekken die er plaatsvonden tussen u, uw familieleden en de taliban over uw rekrutering doorheen de jaren, over bijzonder weinig informatie aangaande die rekrutering zelf en wat er van u zou worden verwacht door de taliban. U werd gevraagd wat u zou moeten doen voor de taliban als u bij hen zou gaan werken, waarop u antwoordde dat u ofwel wapens zou moeten transporteren, dat ze u trainingen zouden geven of u een zelfmoordaanslag zou moeten uitvoeren, maar dat u over die onderwerpen geen informatie had. U zei dat uw vader het wel wist omdat hij ervaring had door naar andere kinderen te kijken die werden meegenomen en getraind (CGVS, pagina 14). Toen u dan over die andere kinderen werd gevraagd, zei u dat u daarover geen duidelijke informatie had. U werd ter verduidelijking gevraagd of u dus niet wist wat er gebeurd was met die kinderen en of die zijn aangesloten bij de taliban, waarop u antwoordde dat u daarover geen informatie had (CGVS, pagina 14). U werd dan nog gevraagd of het kinderen van uw dorp waren, waarop u toen zei dat het kinderen waren zowel van uw dorp als van omliggende dorpen.

U werd vervolgens ook nog gevraagd of u dus nooit hebt gehoord wat er met die kinderen in uw dorp is gebeurd, waarop u toen plots wel zei dat ze werden meegenomen en naar gevechten werden gestuurd. U vertelde toen over een jongen tussen de 15 en 17 jaar die werd gedood in een gevecht. U verklaarde echter eerder dat ze aan uw vader zeiden dat ze u niet naar een gevecht zouden sturen, maar dat u hen moest helpen met het transport van wapens (CGVS, p. 9). Hieruit blijkt dat u dus wel meer concrete informatie zou hebben over wat de taliban van u verwachtte, dan blijkt uit bovenstaande verklaringen. Bovendien gaat u hiermee ook in tegen bovenstaande verklaring, waarin u stelt dat uw vader informatie had over wat de taliban met u van plan was door te kijken naar wat er met andere kinderen gebeurde.

Deze kinderen zouden immers naar gevechten gestuurd zijn door de taliban, hoewel zij uw vader net gezegd zouden hebben dat zij u niet naar een gevecht zouden sturen, maar een geheel andere taak zouden toevertrouwen. Dat u hierover niet meer concreet en al geheel niet consistent blijft in uw verklaringen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van die verklaringen.

Bovendien stemt uw vrees voor de taliban omwille van die rekruteringen niet overeen met uw daaropvolgende acties. U verklaarde dat u al in het geheim naar uw werk ging toen u nog student was in de garage van Band-EDo omwille van die herhaaldelijke rekruteringspogingen vanwege de taliban (CGVS, pagina 10). Plots was er dan het plan van uw leraar om samen met iemand anders een eigen winkel of garage te openen (CGVS, pagina 11). Uw leraar adviseerde om die winkel in Baba Nazar te openen. U had daarbij twijfels omdat het dicht bij uw dorp was gelegen en omdat de taliban u daarom mogelijks konden vinden. Uw leraar argumenteerde daarop dat het gelegen was aan de hoofdweg die was gecontroleerd door de overheid en de taliban daar niet durfden te komen en de regio bijgevolg veilig was (CGVS, pagina 11).

Daarbij is het echter niet aannemelijk dat u reeds een vrees had voor de taliban en in het geheim naar uw werk ging verder weg van uw thuis, maar nadien toch een winkel opende die dichtbij uw dorp was, ook al was de garage die u zou openen gelegen aan een hoofdweg die was gecontroleerd door de overheid. U schetste namelijk een situatie waarin uw regio afwisselend onder controle was van de overheid (CGVS, pagina 9-11) en de taliban en waarin controleposten van de overheid soms werden aangevallen door de taliban (CGVS, pagina 8 en 9). U verklaarde ook dat het dorpshoofd in uw dorp contacten had met de taliban (CGVS, pagina 7) en dat uw burens bij de taliban waren aangesloten (CGVS, pagina 8). Bijgevolg is het dus bedenkelijk dat u een eigen winkel zou openen dichtbij uw dorp, hetgeen toch een zekere zichtbaarheid betekent in uw regio, terwijl u reeds dergelijke problemen zou hebben met de taliban, daarenboven in een tijd waarin de aanwezigheid van en veiligheid door de overheid niet steeds kon gegarandeerd worden, gelet ook op de aanwezigheid van de taliban in uw dorp zelf. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat vermoed werd dat de taliban wapens in uw winkel plaatsten omdat deze dichtbij hun operaties gelokaliseerd was, wat nogmaals aantoont dat de locatie van uw winkel toch niet echt veilig genoemd kan worden (CGVS, p. 14). Uw verklaarde acties ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de vrees die u gehad zou hebben voor de taliban.

U werd ook gevraagd naar enige voorzorgsmaatregelen die u nam nadat u voor de eerste keer werd gevraagd door de taliban om u aan te sluiten bij hen. Daarop antwoordde u dat u overal in het geheim naartoe ging om uzelf te beschermen.

U ging daarna echter wel nog naar de moskee (CGVS, pagina 10, 15 en 16), dus er werd u dan gevraagd of u nog iets anders deed om uzelf veilig te stellen. Daarop zei u dan plots dat u na de eerste keer meestal buiten was (CGVS, pagina 15). Dit valt echter niet zomaar te rijmen met uw eerdere verklaringen, waarin u stelde enkel in het geheim naar buiten te gaan (zie boven). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u wel nog risicovolle verplaatsingen ondernam in de regio, zoals uw verplaatsing naar de stad Pul-e-Khumri om verf te kopen, op de bewuste dag dat de overheid en daarna de taliban binnenvielen in uw winkel (CGVS, pagina 11-12). Daarenboven stelt u zelfs dat kleine soldaten van de taliban u narieten op straat en vroegen waarom u zich niet bij hen aansloot (CGVS, pagina 16), wat allerminst overeen te stemmen valt met dat u zich heimelijk bewoog in de regio, uit angst voor de taliban.

U haalde voorts wel aan dat u bang was, niet alleen voor uzelf, maar ook voor uw familie, broer en moeder (CGVS, pagina 14). U verklaarde echter later dat uw moeder momenteel nog in het geboortedorp woont (CGVS, pagina 2) en dat er na uw vertrek geen incidenten meer zijn geweest (CGVS, pagina 22). Het feit dat er dus met uw familieleden niets meer is gebeurd, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerd vrees voor de taliban omwille van de geweigerde rekrutering.

Bijgevolg kan er, gelet op uw vage, weinig doorleefde en niet aannemelijke verklaringen, geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw persoonlijke rekrutering door de taliban.

In tweede instantie kan er ook geen geloof worden gehecht aan de opdrachten die u kreeg vanwege de taliban om wapens in uw eigen garage of winkel te stockeren, noch aan de daarop gebaseerde problemen.

Eerst en vooral is het uiterst bedenkelijk dat de taliban een dergelijk verzoek aan u zou doen, net iemand die reeds jarenlang weigert om zich bij hen aan te sluiten en dus allesbehalve betrouwbaar kan worden geacht. U gaf daaraan de verklaring dat het een soort vervangtaak was voor het feit dat u zich niet aansloot bij hen. Zoals hierboven reeds werd geargumenterd, is het niet aannemelijk dat de taliban enkel in uw situatie zoveel begrip zou tonen en ruimte zou laten voor onderhandeling en toegevingen. U verklaarde

zelf dat de taliban u meermaals bedreigden met u te vermoorden of te onthoofden als u zich niet zou aansluiten (CGVS, pagina 14 en 18). Het is daarbij dus niet aannemelijk dat de taliban het risico zou nemen om te vragen een dergelijke lading aan wapens te stockeren bij iemand waarvan ze allesbehalve garanties hebben dat die persoon trouw zou zijn. De taliban zouden namelijk zelf gezegd hebben dat dergelijke wapens heel duur zijn en jullie vermoord zouden worden als ze verloren zouden gaan (CGVS, pagina 18).

Toen u verder opnieuw werd gevraagd waarom de taliban iemand zouden vertrouwen met dergelijke lading wapens die meermaals weigert zich aan te sluiten bij hen, antwoordde u dat ze van uw dorp waren en zij overtuigd waren dat ze u konden domineren, misbruiken en onder controle krijgen (CGVS, pagina 19). Die verklaring kan echter allesbehalve overtuigen. Doorheen de jaren is namelijk gebleken dat ze u allesbehalve onder controle kregen aangezien u herhaaldelijk bleef weigeren zich aan te sluiten bij hen.

Daarnaast verklaart u opnieuw dat u in eerste instantie die opdracht van de taliban weigerde (CGVS, pagina 19). Het is uiterst opmerkelijk dat u na al die bedreigingen en de kans die werd geboden met een vervangtaak door de taliban, toch weerstand bleef bieden. U haalt ook aan dat u na de derde keer dat de taliban langskwamen met wapens tegen uw partner zei dat jullie de volgende keer met de taliban samen zouden zitten en hen zouden zeggen om jullie gewoon jullie werk te laten doen (CGVS, pagina 19). Opnieuw doet deze manier van redeneren en handelen de wenkbrauwen fronsen. U kreeg zelf al die tijd al bedreigingen maar bleef toch weerstand bieden of zag toch steeds de mogelijkheid om met de taliban te onderhandelen. Opnieuw stemt dat niet overeen met de wreedheid van de taliban die door u werd geschetst (zie boven).

Bovendien is het ook bizar dat ze tot drie keer toe een lading wapens of munitie kwamen afzetten in jullie garage, maar nooit materiaal kwamen ophalen (CGVS, pagina 19). Toen u daarnaar werd gevraagd zei u dat er geen tijd was voor de taliban om terug te komen en die dingen mee te nemen (CGVS, pagina 19). Die verklaring blijft echter vaag. Waarom er wel tijd was om telkens opnieuw een lading wapens te komen afzetten, maar niet om ze terug op te halen en waarvoor die wapens dan dienden, blijft dan ook een vraagteken.

Voorts verklaarde u ook dat u dan naar uw maternale oom bent verhuisd op dezelfde dag dat de politie naar jullie garage kwam om de wapens in beslag te nemen. Toen u dan gevraagd werd waarom u niet eerder besloot om naar het huis van uw maternale oom te gaan, zei u dat u voordien dacht dat die mensen u niet meer zouden volgen maar ze u gewoon uw werk zouden laten doen (CGVS, pagina 20). Opnieuw kan die verklaring niet overtuigen, daar het reeds lang voordien duidelijk was dat u in het vizier van de taliban stond en uit bovenstaande blijkt dat u herhaaldelijk bedreigd werd door de taliban. Bovendien stemt dit niet overeen met uw eerdere verklaringen dat u overal naartoe ging in het geheim (CGVS, pagina 10 en 15). Het valt niet te verenigen dat u enerzijds verklaart dat u zich in het geheim verplaatste in de regio uit vrees voor de taliban, maar anderzijds verklaart dat u dacht dat ze u met rust zouden laten en ze u niet meer zouden volgen. Vervolgens werd u ook gevraagd of er nog iets was gebeurd na uw vertrek. Daarop antwoordde u dat er geen incidenten meer hebben plaatsgevonden na uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, pagina 22). Als u dan werd gevraagd of er nog iets gebeurd was met uw partner na uw vertrek, dan zei u van niet omdat ze in Kunduz wonen. In deze kan opgemerkt worden dat er verwarring bestond over of er naar uw verloofde of uw zakenpartner werd gevraagd. Toen u dan echter gevraagd werd waarom u niet in Kunduz gebleven bent, dan zei u dat het economisch niet leefbaar was om daar te wonen. U haalt dus op geen enkele manier aan dat u niet in Kunduz bij uw maternale oom en uw verloofde kon leven omwille van de problemen die u zou hebben gekend met de taliban (CGVS, pagina 22). Dit ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze problemen. Bovendien kan het feit dat zij in Kunduz verblijven, sinds de machtsovername van de taliban in het volledige land, geen uitklaring meer bieden voor het feit dat er tot nu toe niets meer gebeurde. Toen u dan ter verduidelijking werd gevraagd hoe het met uw zakenpartner ging, dan zei u dat u nieuws had over hem dat hij in Iran verbleef. U werd vervolgens gevraagd naar de reden van zijn vertrek, waarop u zei dat hij geen geld meer had om een zaak op te starten toen jullie naar de provincie zijn ontsnapt, dat de economische toestand niet goed was en dat hij daarom vertrokken is (CGVS, pagina 23). Opnieuw wordt er een louter economische toestand aangehaald en wordt er met geen woord nog gesproken over de problemen die jullie zouden gehad hebben met de taliban of over enige vrees die daaruit zou zijn gevolgd. U verklaart zelfs letterlijk dat er geen weet hebt van enige andere reden voor zijn vertrek naar Iran (CGVS, p. 23). Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de individuele problemen die u zou hebben gekend met de taliban of aan de geloofwaardigheid van een vrees die u vandaag nog zou hebben voor de taliban.

Tot slot kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de ontvoering van uw vader omwille van de problemen die u had met de taliban. U werd gevraagd of de taliban ooit zeiden aan uw vader wat er zou gebeuren als hij zou weigeren om een rit te doen, waarop u antwoordde dat uw vader vele keren heeft geweigerd maar dat hij werd gedwongen om het toch te doen. Later verklaarde u ook nog dat de meeste mensen zeiden dat hij was ontvoerd omwille van de auto of misschien omwille van diefstal en dat sommige mensen zeiden dat hij was ontvoerd door de taliban (CGVS, pagina 10-12). Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u zeker zou weten dat de taliban de daadwerkelijke daders van de ontvoering van uw vader zouden zijn, integendeel. U slaagt er bijgevolg niet in om aan te tonen dat de problemen die u zelf zou gehad hebben met de taliban, die reeds hierboven al als ongeloofwaardig en niet aannemelijk werden beschouwd, de concrete aanleiding waren van de ontvoering van uw vader door de taliban. Daarnaast blijkt ook dat andere mensen de ontvoering van uw vader allesbehalve linken aan de rekrutering die gebeurde in het dorp, noch brengt u dus zelf de ontvoering van uw vader spontaan in direct en causaal verband met de problemen die u zelf zou gekend hebben met de taliban.

Nog vermeldt u medische problemen te hebben, die zouden voortkomen uit een besmetting met tuberculose die ontdekt werd bij aankomst in België (CGVS, pagina 23). Hierover moet opgemerkt worden dat dit op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Het CGVS wil u hieromtrent wel wijzen op het bestaan van de mogelijkheid tot de machtiging tot verblijf om medische redenen (artikel 9ter). Een aanvraag hiervoor dient door de in België verblijvende vreemdeling rechtstreeks en per aangetekend schrijven bij de Dienst Vreemdelingenzaken te worden ingediend.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De taskara van uzelf en uw vader hebben louter betrekking op jullie identiteit, de welke in deze niet ter discussie staan.

In verband met de e-mail die het CGVS op 16 mei 2023 ontving van uw advocaat met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld

geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de

berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het

EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-**

economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot uw tienerjaren in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u naar de madrassa geweest te zijn in Afghanistan en nog een familiaal netwerk daar te hebben, waarmee u nog contact heeft (CGVS, p. 5-6). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op

ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 48/3 tot 48/6 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag; van artikel 3, van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

In hoofdorde argumenteert verzoeker over het toekennen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Aangaande zijn asielmotieven stelt verzoeker ernstig gegriefd te waar de commissaris-generaal stelt dat zijn asielrelaas alle geloofwaardigheid ontbeert. Verzoeker merkt vooreerst op dat er geen draaiboek bestaat waarin de taliban hun rekruteringswijze hebben uiteengezet en zij stap voor stap dienen te volgen. Er kan ook niet verwacht worden dat de taliban logisch zouden redeneren en handelen en verzoeker staat ook niet in voor hun gedragingen. Dat zij eerder laks optraden tegen verzoeker kan hem dan ook niet verweten worden. Verzoeker benadrukt verder dat hij voorzorgsmaatregelen nam zowel voor als na de verdwijning van zijn vader en citeert zijn verklaringen "... (notities PO, p. 15). Hij verduidelijkt verder dat hij met zijn antwoord 'meestal buiten' doelde op het feit dat hij zich ook vaak buiten het dorp bevond om de taliban in het dorp te vermijden en het CGVS heeft dit dus verkeerd geïnterpreteerd. Over de rekrutering zelf en wat hij diende te doen, verwijst hij naar zijn verklaringen hierover "... (notities PO, p. 13-14) maar wenst eraan toe te voegen dat hij de taliban hem wilden doen aansluiten voor het verplaatsen van wapens, zoals hij verklaarde. Hij heeft echter geen weet van jongeren die zijn teruggekeerd waardoor hij niet over concrete informatie beschikt over wat er effectief gebeurt tijdens dergelijke rekrutering en hij heeft er nooit aan meegedaan aangezien hij tijdig Afghanistan ontvluchtte. De taliban spraken over deelnemen aan de jihad, wat door iedereen gekend is in Afghanistan en hij had een voorval waargenomen waarin het duidelijk was wat de jongen was overkomen tijdens een gevecht. Hij kon dus enigszins afleiden wat de taliban trachtten te bereiken. Verzoeker heeft naast de vragen van de taliban om deel te nemen aan de jihad en het vervoeren van wapens, heeft verzoeker verder geen uitgebreidere informatie verkregen van de taliban en zijn vader vertelde evenmin in diepgaande details over zijn gesprekken met de taliban. Verzoeker kan dan ook niet meer doen dan meedelen wat hij zelf heeft ervaren en snapt het argument van het CGVS niet. Er is ook geen rekening gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden tijdens zijn verblijf in Afghanistan want hij opende een winkel samen met een andere persoon dicht bij zijn dorp en dit op aanraden van een leerkracht. Verzoeker citeert vervolgens uit zijn verklaringen "... (notities PO, p. 11). Hij stelt verder dat hij destijds nog een jonge snaak was die moest voorzien in het onderhoud van zijn gezin, dat de leraar hem had gerustgesteld dat het een veilige plek was om een winkel te openen en dat hij ook rekening diende te houden met de opinie van zijn partner en citeert weer uit zijn verklaringen (notities PO, p. 5). Verzoeker merkt verder op dat hij het werk diende verder te zetten en om te overleven en dat hij daarom verf ging kopen en hij verder ook niet wist dat de overheid zou langskomen aangezien hij op zijn partner vertrouwde om alles geheim te houden. Zijn partner belde evenwel zijn broer en deze kwam in afwezigheid van verzoeker onmiddellijk de wapens ophalen.

Hij kon dus dit risico niet voorzien, zo betoogt verzoeker en deze belangrijke details worden door het CGVS volledig over het hoofd gezien. Verzoeker citeert zijn verklaringen hierover "... (notities PO, p. 21). Verzoeker wijst er nog op dat enkel zijn moeder en zijn twee zeer jonge broers in het geboortedorp wonen "... (notities PO, p. 5) en dat de taliban vrouwen kinderen met rust laten en dus hebben er zich geen incidenten meer voorgedaan na zijn vertrek. Wat de economische motieven van zijn zakenpartner om te vertrekken betreft, citeert verzoeker zijn verklaringen "... (notities PO, p. 23) en benadrukt dat hij niet alle redenen van zijn zakenpartner kent en dat deze sprak over zijn ontsnapping naar zijn provincie omwille van het incident en hij dus allicht zowel om economische redenen als om veiligheidsredenen is vertrokken naar Iran. Wat de vervangtaak van verzoeker betreft, voert verzoeker aan dat de taliban nooit specifiek aan verzoeker hebben meegedeeld dat hij dit in plaats van de aansluiting en de jihad diende te doen maar dat hij dit afleidde uit wat de taliban hem opdroeg te doen. Verzoeker kan dan ook niet meer doen dan meedenken waarom de taliban hem vertrouwden, zo betoogt hij en citeert zijn verklaringen "... (notities PO, p. 18, 19). Hoewel hij vaak weigerde was verzoeker een strategische schakel voor de taliban en hun operaties omwille van de locatie van de winkel "... (notities PO, p. 22). Verzoeker citeert tenslotte

zijn verklaringen over de omstandigheden waarin de vader van verzoeker werd ontvoerd “...” (notities PO, p. 10) en betoogt dat het, gelet op het voorgaande, evident is dat verzoeker de ontvoering linkt aan de rekruteringsproblematiek maar dat hij dit niet met zekerheid kan bevestigen omdat de taliban dit nooit kenbaar hebben gemaakt aan hem. Hij wijst erop dat zijn vader over een auto beschikte, wat de kans vergrootte om een slachtoffer te worden. Verzoeker contacteerde hierover de overheid maar zonder succes en hij volhardt bijgevolg in zijn verklaring dat dit wel degelijk gelinkt is aan zijn problemen.

Waar de commissaris-generaal stelt dat verzoeker niet dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren en zich schikken naar de heersende Afghaanse waarden en normen wijst verzoeker erop dat een gegronde vrees zowel een objectief als subjectief element bevat en verwijst naar zijn verdere uiteenzetting hierover.

Verzoeker houdt vervolgens een theoretische uiteenzetting over de samenwerkingsplicht en wijst erop dat het CGVS zelf toegeeft dat er heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie voorhanden is over de situatie in Afghanistan. De bronnen die het CGVS aanhaalt stellen zelf dat de veiligheidssituatie nog steeds volatiel is en er niet concreet kan aangetoond worden dat asielzoekers uit Afghanistan hierdoor geen risico op ernstige schendingen kunnen oplopen en verzoeker citeert UNHCR, “*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, Update I*”, February 2023, dat dit volgens hem bevestigt.

Verzoeker meent dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag heeft omdat hij al sinds 22 november 2021 in België verblijft en dus al die tijd in een volgens de taliban ongelovig land leeft en dus een risicoprofiel heeft omdat hieruit duidelijk blijkt dat hij bezig is zich de Westerse waarden en normen eigen te maken. Het CGVS neemt dit element evenwel niet ernstig genoeg op volgens verzoeker. Hij benadrukt dat er tot heden onduidelijkheid is over hoe de taliban personen die Afghanistan verlaten hebben, zullen behandelen en citeert het EUAA “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023 (p. 77-78). Verzoeker benadrukt in dit verband dat hij is vertrokken omwille van een persoonlijk probleem met de taliban en dat hij wegens zijn herhaaldelijke afwijzingen om zich aan te sluiten onder de categorie slechte Afghanen zal vallen. Verzoeker wijst ook op de negatieve perceptie in de Afghaanse samenleving van terugkeerders uit het Westen en benadrukt dat het niet ondenkbaar is dat de gemeenschap uit schrik hem ook zal belasteren omdat hij reeds het slachtoffer werd van de taliban. Verzoeker citeert opnieuw naar de reeds geciteerde UNHCR *Guidance Note* en de EUAA “*Country Guidance*” en herhaalt dat er op heden geen duidelijk beleid wordt toegepast door de taliban terwijl de hoogstgeplaatste taliban leider de toepassing van straffen volgens de sharia verplicht heeft gesteld. Verzoeker stelt vervolgens dat ook de Nansen Note 3-22 stelt dat er geen nauwkeurige en actuele informatie beschikbaar is over terugkeerders naar Afghanistan vanuit Europa en citeert hieruit. Er kan dus bezwaarlijk worden gesteld dat verzoeker geen risico loopt omwille van zijn terugkeer uit het Westen samen met zijn verwesterd profiel. Voorts stelt het EUAA rapport van januari 2023 dat er een individuele beoordeling moet gemaakt worden en speelt de duur van het verblijf in het buitenland een belangrijke rol, zo meent verzoeker. Verzoeker benadrukt dat hij Afghanistan al meer dan twee jaar geleden verliet en al sinds 22 november 2021 in België verblijft wat ertoe geleid heeft dat hij zich niet meer volledig houdt aan de islamitische waarden en normen en hij kans loopt op geseling of zelfs executie in geval hij zich niet houdt aan de sociale en thans vervreemde normen opgelegd door de taliban. Hij ging naar school in België en bouwde hier een leven op en zet zich in om aan zijn toekomst in België te werken en heeft zich ontwikkeld onder de geldende Belgische waarden en normen, zo betoogt hij.

Verzoeker benadrukt verder dat er een toekomstgerichte beoordeling moet gemaakt worden en wijst in dit verband op de UNHCR “*Guidelines*” van 2018 waarin reeds werd gesteld dat terugkerende Afghanen die als verwesterd worden gezien een risicogroep vormen en dat verschillende rapporten wijzen op het verhoogde risico op vervolging door de taliban omwille van gepercipieerde verwestering, waaronder de EASO COI Query, “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*” van 2 september 2020. Verzoeker verwijst tenslotte nog naar het non refoulementbeginsel en het sinds augustus 2021 ongewijzigde UNHCR standpunt dat gedwongen terugkeer naar Afghanistan nog steeds niet mogelijk is. Nu de taliban de macht heeft overgenomen is het risico significant groter geworden gelet op de strikte interpretatie van de Sharia, zo stelt verzoeker die besluit dat hij wel degelijk concrete elementen heeft kunnen aanhalen waaruit blijkt dat hij omwille van zijn verwestering en verblijf in het buitenland niet kan terugkeren naar Afghanistan. Verzoeker houdt vervolgens een theoretisch betoog inzake het voordeel van de twijfel.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire bescherming. Inzake het gewapend conflict en willekeurig geweld, houdt verzoeker vooreerst een theoretische uiteenzetting over de noties gewapend conflict en willekeurig geweld en benadrukt vervolgens, onder verwijzing naar de reeds geciteerde UNHCR “*Guidance Note*”, dat er eind 2022 een toename is geweest van gewapende conflicten en dat er een stijging is van 23 % inzake veiligheidsincidenten vergeleken met dezelfde periode in het jaar 2021. Hij hekelt het feit dat de commissaris-generaal enkel cijfers aanhaalt met betrekking tot 2021-2022 terwijl er informatie voorhanden is over incidenten van dit jaar en citeert vervolgens het statement van Nathalie

Broadhurst, *"The Security Situation remains a serious concern"*, van 20 december 2022 en een ECRE working paper van 18 maart 2023.

Met betrekking tot de ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, stelt verzoeker dat de huidige actor in Afghanistan de taliban is en verwijst naar de bevindingen van Human Rights Watch, World Report 2023, waarin de verslechterde economische situatie in 2022 wordt aangekaart. Hij stelt verder dat veel landen wel hun sancties en beperkingen inzake donorhulp blijven behouden, zodat er dan logischerwijze een verslechtering plaatsvindt van de socio-economische situatie. Tenslotte stelt verzoeker dat de commissaris-generaal geen gewag maakt van de grove mensenrechtenschendingen die de taliban tot op heden begaan en citeert daartoe uit een persbericht van Amnesty International van 6 maart 2023.

Verzoeker vraagt in hoofdorde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend en in uiterst ondergeschikte orde dat de beslissing van het CGVS wordt vernietigd.

2.2. Verzoeker voegt volgende inventaris van stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing, dd. 25.08.23;
 2. Bewijs kosteloze rechtsbijstand;
 3. UNHCR, *"Guidelines on Policies and Procedures in dealing with Unaccompanied Children Seeking Asylum"*, februari 1997, <https://www.unhcr.org/media/guidelinespolicies-and-procedures-dealing-unaccompanied-children-seeking-asylum>;
 4. GUIDANCE NOTE ON THE INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF PEOPLE FLEEING AFGHANISTAN – UPDATE I, februari 2023, <https://www.ecoi.net/en/file/local/2086941/63e0cb714.pdf>;
 5. EUAA *"Country Guidance Afghanistan"*, januari 2023, p. 77-78, https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202303/2023_Country_Guidance_Afghanistan_EN.pdf;
 6. UNHCR *"Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan"*, 30 augustus 2018, beschikbaar op www.refworld.org/docid/5b8900109.html;
 7. EASO COI query, *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020, https://www.ecoi.net/en/file/local/2036956/2020_09_Q19_EASO_COI_Query_Response_AFG_Westernisation.pdf;
 8. Nansen vzw, *"Beoordeling van de beschermingsnood van Afgaanse man in het kader van een volgend verzoek"*, oktober 2021, <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSENProfile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>;
 9. OHCHR, *"The Principle of Non Refoulement under International Human Rights Law"*, <https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Issues/Migration/GlobalCompactMigration/ThePrincipleNon-RefoulementUnderInternationalHumanRightsLaw.pdf>;
 10. UNHCR, *"Handbook Voluntary Repatriation: International Protection"*, 1996, https://www.unhcr.org/bg/wp-content/uploads/sites/18/2016/12/Handbook_Voluntary_Repatriation_1996.pdf;
 11. STATEMENT BY MRS. NATHALIE BROADHURST, DEPUTY PERMANENT REPRESENTATIVE OF FRANCE TO THE UNITED NATIONS, Afghanistan: *"The security situation remains a serious concern"*, 20 december 2022, <https://onu.delegfrance.org/afghanistanthe-security-situation-remains-a-serious-concern>;
 12. ECRE, Working paper on assessing legal grounds for protecting Afghan asylum seekers in Europe, 18 maart 2023, <https://ecre.org/wp-content/uploads/2023/03/ECRE-Working-Paper-Assessinglegal-grounds-for-protecting-Afghan-asylum-seekers-in-Europe-March-23.pdf>;
 13. Human Rights Watch, World report 2023, <https://www.hrw.org/world-report/2023/countrychapters/afghanistan#31f9d0>;
 14. UNDP, Afghanistan Socio-Economic Outlook 2023, [file:///C:/Users/jainu/Downloads/SEO%202023-Executive%20Summary_English%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/jainu/Downloads/SEO%202023-Executive%20Summary_English%20(1).pdf);
 15. Amnesty International, *"Tijd dat de VN-Mensenrechtenraad voortdurende 'meedogenloze misstanden' van de Taliban in Afghanistan aanpakt"*, 6 maart 2023, <https://www.amnestyinternational.be/nieuws/tijd-dat-de-vn-mensenrechtenraad-voortdurende-meedogenlozemisstanden-van-de-taliban-in-afghanistan-aanpakt>;
 16. COI Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, https://www.ecoi.net/en/file/local/2075256/afghanistan_fmm_rapport_200622.pdf;
 17. NANSEN Note 3-22, Afghanistan: een analyse van het beschermingsbeleid en risico's, p. 41-42, <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/10/NANSEN-Notes-Afghanistan-2022-3>
- AFGHANISTAN-EEN-ANALYSE-VAN-HET-BESCHERMINGSBELEID-EN-RISICOS-BIJTERUGKEER-1.pdf;

18. FR. John Sawicki, "Why Terrorists Use Female And Child Suicide Bombers", augustus 2016, https://www.chausa.org/docs/default-source/health-progress/why-terrorists-use-female-and-childsuicide-bombers.pdf?sfvrsn=3dc512f2_2.

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 15 december 2023 neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

(1) EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (5) EUAA, "Afghanistan Country Focus" van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (6) EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

3.2. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht en toegelicht als elementen die zijn kwetsbaarheid en verwestering aantonen:

- (1) Werkattest 20.12.2023;
- (2) Arbeidsovereenkomst 5.10.2023;
- (3) Loonfiches;
- (4) Eerdere arbeidsovereenkomsten;
- (5) Eerdere arbeidsovereenkomsten;
- (6) Medisch attest hospitalisatie 26.10.2023 (appendicitis);
- (7) Medisch attest TBC;

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtcollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd

ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker legt bij de indiening van zijn beschermingsverzoek zijn originele taskara en een kopie van de taskara van zijn vader voor (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 en 2). Verzoekers identiteit en Afghaanse nationaliteit worden niet betwist door de commissaris-generaal. Evenmin wordt betwist dat verzoeker afkomstig is uit Qara-E-Gaji, in het Pul-E-Khumri district van de provincie Baghlan.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker bij aankomst in België op 22 november 2021 als niet-begeleide minderjarige werd geregistreerd en verklaarde geboren te zijn in maart 2005. Na een leeftijdtest, die uitwees dat verzoeker jonger dan 18 jaar kon zijn, werd een voogd aangewezen door de Dienst Voogdij. De beslissing van de Dienst Voogdij vermeldt dat de voogd verzoeker begeleidt tot zijn 18e verjaardag en dus tot [...] maart 2023.

Deze leeftijdsbepaling van de Dienst Voogdij is een administratieve rechtshandeling. Aan dergelijke rechtshandelingen kleefte het ‘privilege du préalable’. Dit principe houdt in dat dergelijke rechtshandelingen overeenstemmen met de wet zolang zij niet vernietigd of ingetrokken werden. *In casu* werd de beslissing van de Dienst Voogdij niet vernietigd of ingetrokken, noch werd er tegen deze beslissing beroep aangetekend bij de Raad van State. Bovendien heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen rechtsmacht om de wettigheid van deze beslissing na te gaan en deze beslissing eventueel te vernietigen. Er kan dus worden geconcludeerd dat de leeftijdsbepaling van de verzoeker door de Dienst Voogdij in overeenstemming is met de wet en definitief in het rechtsverkeer aanwezig is. Verzoeker is dus recent meerderjarig geworden. De Raad stelt verder vast dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker plaatsvond op 4 mei 2023, kort nadat verzoeker meerderjarig was geworden en anderhalf jaar na zijn aankomst in België.

5.3. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift op een vrees voor vervolging omwille van gepercipieerde verwestering in geval van terugkeer. Hij verwijst daarbij naar landenrapporten inzake de perceptie van de taliban en de lokale gemeenschap met betrekking tot personen die uit het buitenland terugkeren en wijst op de duur van zijn verblijf en scholing in België en het feit dat hij zich niet meer volledig houdt aan de islamitische waarden en normen en zich ontwikkeld heeft onder geldende Belgische normen en waarden. Hij benadrukt ook dat het volgens vele rapporten onduidelijk is hoe de taliban personen die uit het Westen terugkeren zullen behandelen.

5.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het zich op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van

vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de

beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat

burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook

gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *“verwesterd”* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *“verraders”* of *“ongelovigen”*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 51, EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *“Country Guidance”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA *“Country guidance: Afghanistan”*,

January 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige in België in november 2021 aankwam en dat hij in maart 2023 en dus recent meerderjarig werd. Volgens zijn verder niet betwiste verklaringen vertrok verzoeker 7 maanden voor zijn aankomst in België uit Afghanistan (notities PO, p. 7). Uit dit alles blijkt dat verzoeker net zestien jaar oud was toen hij Afghanistan verlaten heeft en nog zestien jaar oud was toen hij in België aankwam.

In de bestreden beslissing wordt in essentie gesteld dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Daarbij wordt gesteld dat verzoeker al een zekere maturiteit had, naar de Madrassa ging en naar Afgaanse normen en waarden gevormd toen hij Afghanistan verliet en nog geregeld contact heeft met zijn familie.

De Raad herhaalt vooreerst dat het Hof van Justitie erop wees dat, wat de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' betreft, dit begrip ruim moet worden uitgelegd en de perceptie van de politieke aard van de gedachten, meningen of overtuigingen van een verzoeker door de actoren van vervolging benadrukt wordt eerder dan de persoonlijke motieven van de verzoeker. Verder stelt de Raad vast dat tijdens het persoonlijk onderhoud verzoeker op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde dat *"Wat van mij verwacht wordt, dat doe ik. Ik ben naar school gegaan, ik heb de integratietraining gevolgd"* (notities PO, p. 23), dat hij vraagt of hij de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud in het Frans kan doen (notities PO, p. 24) en bij het begin van het persoonlijk onderhoud vermeldde dat er nog documenten zijn *"over mijn school en gerelateerd aan de resultaten van mijn school hier"* (notities PO, p. 3). Hoewel verzoeker daarmee aangaf dat dit relevant kon zijn voor de beoordeling van zijn naad aan internationale bescherming, blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat hem hierover geen verdere vragen werden gesteld, en dat evenmin werd gepeild naar de mate waarin hij na de machtsovername door de taliban in het licht van een toekomstgerichte beoordeling van zijn vrees voor vervolging in zijn individuele omstandigheden vreest te worden beschouwd als verwesterd of als iemand die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Verder wijst de Raad erop dat hij gehouden is een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als die welke zich hebben aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft vastgesteld (HvJ, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 25 juli 2018, punten 106-113).

In dit verband stelt de Raad vast dat verzoeker een aantal documenten neerlegt met betrekking tot zijn traject en activiteiten sinds zijn aankomst in België. Uit de door hem neergelegde arbeidscontracten blijkt dat verzoeker sinds juni 2023 voor twee verschillende werkgevers heeft gewerkt. Verzoeker licht ter terechtzitting in behoorlijk Frans toe dat hij momenteel in een autogarage werkt in Brussel en dat de voertaal er Frans is. Verder verklaart verzoeker ook ter terechtzitting dat hij in België naar school is gegaan en dat hij een inburgeringscursus heeft gevolgd.

Zo hieruit en uit verzoekers kennis van het Frans en zijn activiteiten in België als dusdanig niet kan worden besloten dat verzoeker verwesterd is, blijkt hieruit wel dat verzoeker zich openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving en daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst wordt geconfronteerd met een samenleving die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens zijn ontwikkeling als tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, waaronder zijn scholing en zijn professionele omgeving waar de voertaal Frans is, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft gehad op zijn ontwikkeling als minderjarige en jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn dorp en regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt.

Verder benadrukt verzoekers advocaat ter terechtzitting dat hij afkomstig is van een etnisch gemengde familie, aangezien zijn moeder Tadzjiekse is hij verloofd is met een Tadzjiekse meisje en hier ook rekening mee moet worden gehouden. Hoewel, zoals opgemerkt door de vertegenwoordigster van de commissaris-generaal, verzoeker niet verklaarde dat hij hierdoor problemen vreest, kan niet worden voorbijgegaan aan het gegeven dat verzoeker wel consistent verklaarde dat zijn moeder Tadzjiekse is en hij een Tadzjiekse

verloofde heeft en dat hierover in de bestreden beslissing op geen enkele wijze is rekening gehouden. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt onder meer de Tadzjiekse gemeenschap ondermeer gevisieerd wordt door de taliban omdat zij ervan verdacht worden banden te hebben met verzetsbewegingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 83) en in het bijzonder met de NRF. Dit is actueel de voornaamste verzetsbeweging in Afghanistan, die vooral strijden tegen de taliban in Pansjir en de omliggende gebieden in het Noorden, inclusief delen van de provincies Baghlan, Parwan en Kapisa (Algemeen Ambtsbericht, p. 37). In de EUAA "*Country Guidance*" worden ethnische Tadzjiken, in het bijzonder wanneer zij afkomstig zijn uit Pansjir of het Andarab District van de provincie Baghlan, aangemerkt als een risicoprofiel omdat zij door de Taliban worden gezien als potentiële aanhangers van de NRF. Verzoeker is van gemengde Pashtun-Tadzjiekse origine maar heeft banden met de Tadzjiekse gemeenschap en het is niet betwist dat hij afkomstig is van de provincie Baghlan. Het kan dan ook niet uitgesloten worden dat hij in geval van terugkeer, omwille van zijn banden met de Tadzjiekse gemeenschap op meer dan gewone belangstelling zou kunnen rekenen vanwege de lokale taliban leiders. Dit is des te meer het geval nu uit de beschikbare landeninformatie ook blijkt dat Baghlan één van de gebieden in Afghanistan is waar het verzet actief was en de NRF lang heeft standgehouden na de machtsovername. In de periode 1 juli 2022 tot 30 september 2023 is de provincie Baghlan de vijfde meest door geweld getroffen provincie en waar de meeste dodelijke slachtoffers vallen. Dit geweld vindt voornamelijk plaats in het kader van gewapende confrontaties tussen de Taliban en de NRF en andere verzetsgroepen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 36-38).

De Raad benadrukt ook nog dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in kleinere dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 63-65).

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is aangezien niet betwist is dat verzoeker een aantal maanden voor de machtsovername Afghanistan heeft verlaten. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar zijn dorp in de provincie Baghlan, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp Qara-e-Gaji.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn traject in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen

bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), punt 36).

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan beschuldigd zou worden. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET